

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 juni 2016

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek van vennootschappen en van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, ter verbetering van de ontbindingsprocedure van niet-actieve vennootschappen, van vennootschappen met een fictieve zetel en van vennootschappen waarvan de zaakvoerders over onvoldoende beroepskennis beschikken

(ingediend door de heer David Clarinval c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

28 juin 2016

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code des sociétés et la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, améliorant la procédure de dissolution des sociétés inactives, dont le siège est fictif et de celles dont les responsables ne disposent pas des connaissances professionnelles suffisantes

(déposée par M. David Clarinval et consorts)

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel strekt ertoe te voorzien in een doeltreffende ontbindingsprocedure voor de vennootschappen die niet langer actief zijn, waarvan de zetel fictief is of waarvan de zaakvoerders niet beschikken over de basiskennis inzake bedrijfsbeheer of over de beroepsbekwaamheid die voor de uitoefening van hun activiteit bij wet, decreet of ordonnantie worden opgelegd.

RÉSUMÉ

La proposition de loi vise la promotion d'une procédure efficace de dissolution des sociétés qui ne sont plus actives ou dont le siège est fictif ou des sociétés dont les responsables ne disposent pas des connaissances de gestion de base ou de la compétence professionnelle imposées pour l'exercice de leur activité par la loi, le décret ou l'ordonnance.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publicaties@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In België oefenen veel vennootschappen niet langer echte openbare of regelmatige activiteiten uit. In zijn antwoord op een parlementaire vraag heeft de minister van Justitie aangegeven dat meer dan 140 000 vennootschappen voor 2013 geen jaarrekening hebben neergelegd (Kamer van volksvertegenwoordigers, 2014-2015, QRVA 54 024, blz. 174 – vraag nr. 262 van mevrouw Barbara Pas van 18 maart 2015). Veel van die vennootschappen zijn eigenlijk “slapende vennootschappen” of “spookvennootschappen”. Die structuren bezorgen de rechtbanken en parketten veel werk, omdat het verdwijnen ervan vaak met een hele procedure gepaard gaat: eerst belandt het dossier voor onbepaalde tijd in de onderzoekskamer, vervolgens wordt het overgezonden naar het parket voor dagvaarding in faillissement, daarna treedt de rechtbank op om het faillissement uit te spreken en tot slot wordt het faillissementsdossier administratief afgehandeld op de griffie en door het parket.

Die vennootschappen vereisen niet alleen veel werk, ze vormen ook een gevaar want er bestaat thans een echte markt voor de doorverkoop van vennootschappen, waarbij de aankoop van een “prepack”-rechtspersoon ongeveer 4 à 5000 euro kost. Daartoe volstaat een discrete inkoop van aandelen, voor een al even discrete prijs.

Door voor deze weg te kiezen vermijden toekomstige zaakvoerders de verplichte controle door het Ondernemingsloket, waarbij wordt nagegaan of er in de vennootschap kennis is van basisbeheer en van andere verplichte beroepsbekwaamheid, onder meer krachtens de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap.

De onderneming voert dan op niet-concurrentiële wijze activiteiten uit, zodat de economische operatoren uit dezelfde sector die de verplichtingen wél nakomen, worden benadeeld.

Een dergelijke verborgen aankoop maakt het door een loutere overdracht van aandelen en in een “gunstige” anonimiteit ook mogelijk te werken met vennootschappen die als dekmantel dienen voor de meest uiteenlopende en soms illegale doeleinden.

Dit wetsvoorstel strekt er voorts toe het vaak opduikende fenomeen van de fictieve vennootschapszetels aan te pakken. Rechters in handelszaken stellen dikwijls vast dat vennootschapszetels gevestigd zijn bij privépersonen die daar hun toestemming niet voor hebben

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Un nombre considérable de sociétés n'ont, en Belgique, plus de véritable activité publique ou régulière. Dans sa réponse à une question parlementaire (Q. et R., Chambre, 2014-15, n° 54-024, 174 – Q. n° 262, Barbara Pas, 18 mars 2015 n° 262, 18 mars 2015), le ministre de la Justice a chiffré à plus de 140 000 le nombre de sociétés n'ayant pas déposé de comptes annuels pour l'année 2013, dont beaucoup doivent être considérées comme des sociétés “dormantes” ou “fantômes”. Ces structures encombrant tribunaux et parquets car, fréquemment, leur disparition implique un passage plus ou moins long en chambre d'enquête, le transmis au parquet pour citation en faillite, l'intervention du tribunal pour prononcer la faillite et, enfin, le traitement administratif du dossier de faillite au sein du greffe et du parquet.

Outre les énergies qu'elles mobilisent, ces sociétés représentent aussi un danger: il existe de nos jours un véritable marché de la revente d'occasion des sociétés, où l'achat d'une personne morale “pre-pack” se paie autour de 4 à 5 000 euros. Il suffit d'un discret rachat d'actions, pour un prix tout aussi discret.

En choisissant cette voie, les futurs dirigeants évitent le contrôle obligé du Guichet d'entreprise sur l'existence dans la société des connaissances de gestion de base et autres compétences professionnelles obligatoires, notamment en vertu de la loi-programme du 10 février 1998 pour la promotion de l'entreprise indépendante.

L'activité de l'entreprise est alors menée de manière anticoncurrentielle et pénalise les opérateurs économiques du même secteur qui, eux, respectent ces obligations.

Ces rachats occultes permettent aussi de disposer, par simples cessions de parts et dans un anonymat propice, de sociétés “paravents” destinées aux fins les plus diverses et parfois illégales.

La proposition de loi tend, enfin, à réguler le phénomène récurrent des sièges fictifs de sociétés. Les juges de commerce constatent fréquemment la localisation de sièges de sociétés chez des particuliers sans leur accord, ou à des adresses dépourvues de toute

gegeven, of op onbestaande adressen. Dergelijke praktijken maskeren allerlei soorten fout gedrag en moeten kunnen worden rechtgezet.

De gedwongen ontbinding van een rechtspersoon kan volgens het vigerende recht alleen gebeuren op vordering van het openbaar ministerie of van een belanghebbende. De ervaring leert dat het openbaar ministerie zulks niet als een kerntaak beschouwt, en de recente evolutie van het takenpakket van het parket bevestigt dat.

De kamers voor handelonderzoeken van de rechtbanken kunnen in dit opzicht een efficiënte rol spelen. Zij mogen wettelijk alle rechtspersonen met een economische activiteit volgen, en kunnen in het bijzonder nagaan of een onderneming effectief een activiteit uitoefent.

Wanneer die kamers vaststellen dat de onderneming kennelijk niet langer actief is en dus zou kunnen worden ontbonden, moeten zij na zorgvuldig onderzoek de zaak kunnen verwijzen naar een feitenkamer bij de rechtbank. Die laatste zal dan de ontbinding kunnen uitspreken na de betrokkenen te hebben gehoord of opgeroepen.

Hetzelfde geldt wanneer de vennootschap de concurrentie verstoort doordat zij de wettelijke voorwaarden voor de uitoefening van het beroep niet in acht neemt.

Zoals nu al het geval is wanneer de vennootschap zou worden ontbonden omdat zij drie opeenvolgende keren heeft verzuimd de jaarrekening neer te leggen, kan de rechtbank in elk geval de vennootschap de mogelijkheid bieden haar situatie te regulariseren.

Die gang van zaken is zeker niet in strijd met de beginselen van een eerlijk proces. De zaak wordt door een van de rechtbank onafhankelijke instantie aanhangig gemaakt bij een feitenkamer. Een dergelijke procedure is niet uitzonderlijk – zie onder meer artikel 8 van de bestaande faillissementswet van 8 augustus 1997.

Voorts zij opgemerkt dat naar vaste cassatierechtpraak zowel bij faillissement als bij ontbinding samenloop van schuldeisers kan bestaan en dat er, zelfs bij een deficitaire vereffening van een vennootschap, geen enkele reden is om per definitie veeleer voor een faillissement dan voor een ontbinding te kiezen wanneer daarvoor een voldoende draagvlak bestaat bij de schuldeisers.

réalité. Ces comportements recouvrent toutes sortes de menées troubles et doivent pouvoir être redressés.

La dissolution forcée d'une personne morale ne peut, selon le droit actuel, se faire qu'à l'initiative d'un intéressé ou du ministère public. La pratique apprend que le ministère public considère cette mission comme accessoire, et l'évolution récente des missions confiées au parquet confirme ce fait.

Les chambres d'enquêtes commerciales peuvent jouer un rôle efficace à cet égard. Elles ont le droit de suivre la situation de toutes les personnes morales qui déploient une activité économique et peuvent en particulier examiner si elles exercent une activité économique effective.

Lorsque ces chambres constatent qu'une entreprise n'a plus d'activité apparente et pourrait donc être dissoute, elles doivent être autorisées, après un examen approfondi, à renvoyer l'affaire devant une chambre de fond du tribunal. Celui-ci pourra prononcer la dissolution après avoir entendu ou convoqué les intéressés.

Il en va de même si la société se comporte de manière anticoncurrentielle en ne respectant pas les conditions légales en matière d'exercice de la profession.

Dans tous les cas, le tribunal pourra permettre à la société de régulariser sa situation, ainsi qu'il en est déjà le cas pour la dissolution du fait de l'absence de dépôt de trois bilans consécutifs.

Cette façon de faire n'est en rien contraire aux principes du procès équitable. L'affaire est renvoyée à une chambre de fond par une autorité indépendante du tribunal. Ce genre de procédure n'est pas unique (voir notamment l'article 8 de la loi actuelle du 8 août 1997 sur les faillites).

Notons que, en vertu d'une jurisprudence constante de la Cour de cassation, il peut y avoir concours de créanciers tant en cas de faillite que de dissolution et qu'il n'y a pas de raison, même en cas de liquidation déficitaire d'une société, d'opter nécessairement pour une faillite plutôt que pour une dissolution lorsque les créanciers appuient une telle solution.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 2

Dit artikel beoogt te bepalen dat een kamer voor handelonderzoeken, samengesteld uit één beroepsma-gistraat en twee rechters in handelszaken, een zaak met een met redenen omklede beschikking kan verwijzen naar de rechtbank van koophandel. De kamer heeft de keuze: ofwel verwijst zij de zaak naar de rechtbank van koophandel, ofwel zendt zij het dossier over aan de procureur des Konings, zonder dat zulks in dit laatste geval met redenen moet worden omkleed.

Artikel 3

Het opschrift van boek IV, titel IX, hoofdstuk II, van het Wetboek van vennootschappen zou moeten worden gewijzigd, aangezien het krachtens het nieuwe artikel 182 voortaan mogelijk zou zijn niet alleen de niet langer actieve vennootschappen en de vennootschappen met een fictieve zetel te ontbinden, maar ook de vennootschappen die de marktwerking verstoren door zich niet te houden aan de regels voor het uitoefenen van de betrokken activiteit.

Artikel 4

Artikel 182 van het Wetboek van vennootschappen, dat voorziet in de ontbinding van vennootschappen op vordering van de procureur des Konings of van een belanghebbende, moet worden aangepast om een bredere rechtsgrond te bieden voor het uitvoeren van een ontbinding en om rekening te houden met de mogelijkheid dat de kamer voor handelonderzoeken de zaak doorverwijst naar de rechtbank van koophandel.

Uiteraard moet in dat laatste geval worden bepaald hoe de vennootschap moet worden opgeroepen.

Het artikel moet het ook mogelijk maken dat de ontbinding wordt uitgesproken in de gevallen waarin de vennootschap al is geschrapt, wanneer zij meerdere keren geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping door de kamer voor handelonderzoeken – wat doet vermoeden dat zij niet langer actief is of dat haar zetel fictief is – of wanneer de zaakvoerders niet kunnen bewijzen dat wordt voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor de uitoefening van het beroep. Als tegen de vennootschap een procedure van gerechtelijke reorganisatie, faillissement of ontbinding loopt, is er geen reden om te voorzien in de toepassing van deze bepaling.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

Cet article permet à une chambre d'enquête commerciale, composée d'un juge professionnel et de deux juges consulaires, de renvoyer la cause devant le tribunal par une ordonnance dûment motivée. La chambre a le choix. Soit elle renvoie la cause au tribunal de commerce, soit elle transmet le dossier, sans motivation nécessaire cette fois, au procureur du Roi.

Article 3

Le titre du chapitre II du Titre IX, Livre IV, du Code des sociétés doit être adapté dès lors que l'article 182 permettra de dissoudre non seulement les sociétés qui ne sont plus actives ou dont le siège est fictif mais également les sociétés qui entravent l'économie de marché par un fonctionnement non conforme aux règles qui régissent l'exercice de l'activité poursuivie.

Article 4

L'article 182 du Code des sociétés, qui prévoit la dissolution des sociétés à la requête du procureur du Roi ou de tout intéressé, doit être adapté pour offrir plus de bases juridiques pour opérer une dissolution et tenir compte de la possibilité que le tribunal soit saisi par la chambre des enquêtes commerciales.

Il va de soi que, dans cette hypothèse, il faut préciser de quelle manière la société sera convoquée.

L'article doit également permettre que la dissolution soit prononcée dans des cas où la société a déjà fait l'objet d'une radiation, ou lorsqu'elle ne répond pas à plusieurs convocations en chambre d'enquête, ce qui fait présumer soit qu'elle n'est plus active soit que son siège est fictif, ou lorsque ses responsables ne peuvent prouver le respect des conditions légales en matière d'exercice de la profession. Si la société est engagée dans un processus de réorganisation judiciaire, de faillite ou de dissolution, il n'y a pas lieu de prévoir l'application de la présente disposition.

Regularisatie moet altijd mogelijk zijn als de vennootschap orde op zaken wil stellen.

La régularisation doit toujours être possible si la société entend se mettre en règle.

David CLARINVAL (MR)
Goedele UYTTERSROT (N-VA)
Patricia CEYSENS (Open Vld)
Leen DIERICK (CD&V)
Egbert LACHAERT (Open Vld)
Vincent SCOURNEAU (MR)
Benoît FRIART (MR)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 12, § 5, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, gewijzigd bij de wet van 27 mei 2013, wordt vervangen als volgt:

“§ 5. Indien uit het onderzoek naar de toestand van de schuldenaar blijkt dat deze zich in staat van faillissement bevindt, kan de kamer voor handelsonderzoek het dossier aan de procureur des Konings bezorgen.

Onverminderd de bepaling in het voorgaande lid kan de kamer, wanneer volgens haar uit dat onderzoek blijkt dat de ontbinding van de schuldplichtige vennootschap kan worden uitgesproken overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen, de zaak aan de hand van een voorlopig en met redenen omkleed vonnis tevens naar de rechtbank verwijzen zodat die zich kan uitspreken over de ontbinding van de vennootschap.”

Art. 3

Het opschrift van boek IV, titel IX, hoofdstuk II, van het Wetboek van vennootschappen, wordt vervangen als volgt:

“Gerechtelijke ontbinding van niet meer actieve vennootschappen, van vennootschappen met een fictieve zetel of van vennootschappen waarvan de zaakvoerders niet beschikken over de basiskennis inzake bedrijfsbeheer of over de beroepsbekwaamheid die bij wet, decreet of ordonnantie vereist is om hun activiteit uit te oefenen”.

Art. 4

Artikel 182 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

“Art. 182 § 1. Op verzoek van elke belanghebbende of van het openbaar ministerie, dan wel na verwijzing door de kamer voor handelsonderzoek krachtens artikel 12, § 5, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, kan de rechtbank de ontbinding uitspreken van een vennootschap die

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 12 de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, modifié par la loi du 27 mai 2013, le § 5 est remplacé comme suit:

“§ 5. S'il ressort de l'examen de la situation du débiteur que ce dernier est en état de faillite, la chambre d'enquête commerciale peut communiquer le dossier au procureur du Roi.

Sans préjudice de l'alinéa précédent, la chambre peut également, si elle estime qu'il ressort du même examen que la dissolution de la société débitrice peut être prononcée conformément au Code des sociétés, renvoyer la cause au tribunal par un jugement provisoire et motivé en vue de statuer sur la dissolution.”

Art. 3

Dans le Code des sociétés, le titre du chapitre II du Titre IX, Livre IV, est remplacé comme suit:

“De la dissolution judiciaire des sociétés qui ne sont plus actives ou dont le siège est fictif ou des sociétés dont les responsables ne disposent pas des connaissances de gestion de base ou de la compétence professionnelle imposées pour l'exercice de leur activité par la loi, le décret ou l'ordonnance”.

Art. 4

L'article 182 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

“Art. 182 § 1er. À la demande de tout intéressé ou du ministère public, ou après renvoi par la chambre d'enquête commerciale en vertu de l'article 12, § 5, de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, le tribunal peut prononcer la dissolution d'une société restée en défaut de satisfaire à l'obligation

gedurende drie opeenvolgende boekjaren haar verplichting niet is nagekomen de jaarrekening in te dienen overeenkomstig de artikelen 98 en 100, tenzij de toestand kan worden geregulariseerd voordat de rechter zich over de grond van de zaak uitspreekt.

De vordering tot ontbinding kan slechts worden ingesteld na het verstrijken van een termijn van zeven maanden te rekenen van de datum van afsluiting van het derde boekjaar.

Die vordering wordt ingesteld tegen de vennootschap.

§ 2. Ingevolge verwijzing door de kamer voor handelsonderzoek op grond van artikel 12, § 5, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen en op voorwaarde dat geen regularisatie van de situatie mogelijk is en dat ze niet plaatsvindt voordat over de grond van de zaak wordt geoordeeld, kan de rechtbank eveneens de ontbinding uitspreken van een vennootschap, voor zover tegen haar geen procedure loopt inzake faillissement, gerechtelijke reorganisatie of ontbinding, wanneer die vennootschap ambtshalve werd geschrapt met toepassing van artikel III.42, § 1, 5°, van het Wetboek van economisch recht, indien zij ondanks twee oproepingen met dertig dagen tussentijd, waarvan de tweede per gerechtsbrief, niet voor de kamer voor handelonderzoeken is verschenen, of indien de zaakvoerders ervan niet over de fundamentele beheersvaardigheden of niet over de beroepsbekwaamheid beschikken die voor de uitoefening van haar activiteit bij wet, decreet of ordonnantie worden opgelegd.

§ 3. Wanneer de kamer voor handelonderzoeken het dossier ter ontbinding naar de rechtbank zendt, roept de griffier de vennootschap op bij gerechtsbrief die de tekst van dit artikel bevat; deze brief wordt overgezonden ten minste 30 dagen na de uitspraak van de verwijzingsbeschikking door de kamer voor handelonderzoek.

§ 4. De ontbinding heeft gevolg vanaf de datum waarop zij is uitgesproken.

De ontbinding kan evenwel pas vanaf de bekendmaking van de bij artikel 74, 3°, voorgeschreven beslissing en onder de voorwaarden bepaald in artikel 67 aan derden worden tegengeworpen, behalve indien de vennootschap bewijst dat die derden er voordien van op de hoogte waren.

§ 5. De rechtbank kan hetzij de onmiddellijke afsluiting van de vereffening uitspreken, hetzij de vereffeningswijze bepalen en een of meer vereffenaars aanwijzen. Wanneer de vereffening is beëindigd, brengt

de déposer les comptes annuels conformément aux articles 98 et 100 pour trois exercices consécutifs, à moins qu'une régularisation de la situation ne soit possible et n'intervienne avant qu'il soit statué sur le fond.

L'action en dissolution ne peut être introduite qu'à l'expiration d'un délai de sept mois suivant la date de clôture du troisième exercice comptable.

La procédure est dirigée contre la société.

§ 2. Sur renvoi de la chambre d'enquête commerciale en vertu de l'article 12, § 5, de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises et à moins qu'une régularisation de la situation ne soit possible et n'intervienne avant qu'il soit statué sur le fond, le tribunal peut également prononcer la dissolution d'une société, pour autant que celle-ci ne fasse pas l'objet d'une procédure de faillite, de réorganisation judiciaire ou de dissolution, lorsqu'il a été procédé à sa radiation d'office en application de l'article III.42, § 1er, 5°, du Code de droit économique, lorsqu'elle n'a pas comparu en chambre d'enquête malgré l'envoi de deux convocations espacées de 30 jours, dont la deuxième par pli judiciaire, ou lorsque ses responsables ne disposent pas des connaissances de gestion de base ou de la compétence professionnelle, imposées pour l'exercice de son activité par la loi, le décret ou l'ordonnance.

§ 3. Lorsque la chambre d'enquête envoie le dossier au tribunal pour dissolution, le greffier convoque la société à l'audience par un pli judiciaire qui reprend le texte du présent article, adressé au minimum 30 jours après le prononcé de l'ordonnance de renvoi de la chambre d'enquête.

§ 4. La dissolution produit ses effets à dater de la décision qui la prononce.

Toutefois, elle n'est opposable aux tiers qu'à partir de la publication de la décision prescrite par l'article 74, 3°, et aux conditions prévues par l'article 67, sauf si la société prouve que ces tiers en avaient antérieurement connaissance.

§ 5 Le tribunal peut soit prononcer la clôture immédiate de la liquidation, soit déterminer le mode de liquidation et désigner un ou plusieurs liquidateurs. Lorsque la liquidation est terminée, le liquidateur fait rapport au

de vereffenaar verslag uit aan de rechtbank en legt hij, in voorkomend geval, aan de rechtbank een overzicht voor van de waarden van de vennootschap en van het gebruik ervan.

De rechtbank spreekt de afsluiting van de vereffening uit.

§ 6. De activa die na de afsluiting van de vereffening aan het licht komen, worden in consignatie gegeven bij de Deposito- en consignatiekas. De Koning bepaalt welke procedure gevolgd moet worden voor de consignatie van de activa en wat er met die activa moet gebeuren ingeval nieuwe passiva aan het licht komen.

Indien de activa evenwel later dan vijf jaar na de beslissing tot ontbinding aan het licht komen, komen zij rechtens toe aan de Staat.”

28 april 2016

tribunal et, le cas échéant, lui soumet une situation des valeurs sociales et de leur emploi.

Le tribunal prononce la clôture de la liquidation.

§ 6. Les actifs apparaissant après la clôture de la liquidation sont consignés à la Caisse des Dépôts et Consignations. Le Roi détermine la procédure de consignation des actifs et le sort de ces actifs en cas d'apparition de nouveaux passifs.

Si toutefois des actifs apparaissent plus de cinq ans après la décision de dissolution, ils reviennent de droit à l'État.”

28 avril 2016

David CLARINVAL (MR)
Goedele UYTTERSROT (N-VA)
Patricia CEYSENS (Open Vld)
Leen DIERICK (CD&V)
Egbert LACHAERT (Open Vld)
Vincent SCOURNEAU (MR)
Benoît FRIART (MR)